„hab kohhut käia ja ſinno kue wötta, jätta ka wammus.“ Nago pöllew kirri ſeiſis ſe ſalm temma ſilma ees. Ta tundis ſelgeste, et ſe ſalm temma kohta räkis, ja et ſeſinnane Jsſanda ſanna temmale olli ööldud.

Ei piddand ta ennam nüüd nou lihha ja werrega, waid teggi omma kappi lukko lahti ja wöttis ſeält ſeſt wähhäſt, mis temmal olli — 20 rubla höbbedat — ja läkkitas rahha omma ſullaſega rikka tallopoiale. Keik ſe ſuur murre olli nüüd temma ſüddame pealt lahkunud. Temma hing kitis ja tännas Jsſandat, kes olli kiuſajat ta ſüddames ärrawöitnud ja Jummala kallis rahho olli jälle ta ſüddamesſe taggaſi pöörnud.

Sullane tulli taggaſi wie rubla höbbedaga, mis mees ei olnud tahtnud wötta, ſeſt et ta liig paljo olli küſſinud. Öppetaja läkkitas neid taggaſi nende ſannadega: „Ülks „öige mees ei küſſi ennam, kui öigus on; „ma ei tahha middagi ſeſt rahhaſt taggaſi

„ſada.“ Jälle ſai temma ſüddame tunnistus läbbi katſutud. Mees läkkitas witung taggaſi ja asſi olli ſelge. Mis iggapäwaſeks elluks abbikaſa ja lastele tarwis olli, ſe olli rikka mehhe kätte läinud. Agga Jummala ſanna töutusſed kinnitaſid tedda ja temma ommakſed.

Ja Jsſand, kelle jures keik jah ning amen on, ja kes allati omma koggodusſe keskel on, olli omma Waimo läbbi omma ſanna ja tahtmiſt koggodusſele ilmutand. Teiſel päwal öhto hilja tullid kolm auſat koggodusſe liget öppetaja jure, arwaſid ſedda, mis ta ſelle rikka mehhe wasto olli teinud, öigeks ja pannid ſilmapiſſarattega mitmede nimmel need 20 rubla höbb. laua peale nende ſannadega: „Monned koggodusſe „liikmed tahhawad öppetaja ammetit ja „temma tenistuſt aunstada ja taſſuwad ſega „need 20 rubla höbb. ärra.“ Öppetaja, temma abbikaſa ja laste ſilmad hiilgaſid römo pärraſt. Ta ei wöinud ſanno leida —

Eesti-ma rahwa Kalender 1860 , lk. 29